

Plær Greig!

Hjerterigt tak for Deres første
varme og forståelsesfulde brev. —
Jeg tror vi er enige, blot
at De ses forholdene, som de
er, jeg taler om det, som
efters min mening bevind var.
For mig er også selvhjælp alt,
men når det er umuligt,
såls at Plær sig, blis jo
smærtesken desværre nødt
til at by til andre. Mig
er det en lidelse — en profes-
dels lidelse — at måtte byde
andre med min søjer, men
at gå tilgængelig for gæved
af meningsløse forhold har
jeg ikke lyst til. Gledt
har jeg været heldig med dem,
som har gjort noget for
mig — jeg har vistnok ikke
fundet nogen Carnegies me-
falk, der havde en vis
forståelse for min person
og Kunst.

Deres andet brev er en
enest. stor misforståelse!!

Jeg havde lyst til at
fortælle Dem lidt om mine

planer og tænkte (i det var jeg
sangevisk) at man i Norys
multiples kunde interessere sig
en smule for mit arbejde. —
Men at De skulde have
noget betydning i den anled-
ning, tænkte jeg ikke et øieblik
på. Jeg er Dem tydelig tak-
nemlig for hvad De har gjort
for mig, og det kunde ikke
fald mig ind at bede Dem
give mere. — Hvor kan De
tro det? I ubegynt sommer,
som ligesom hos Vigeland, gav
mig den idé, at der kunde
tilfældigvis kunde eksistere
en rigmand hjemme, som var
villig til at stille mig plan.
Det gik mig endt, at De
er borte af at være det
eneste bevidte mellem Norys
og mig. For mig var det
en glæde at meddele en
alder kunstner, som jeg set
hos høit, noget om mit
arbejde og mine idéer. —
Men jeg skal for fremtiden
lade Dem ganske i fred. —
Deres tale om at jeg skulde
ansøge mig for en Wagners
er mig uforslåt. — Hvad
og hvem jeg er, vil vel
være — det overlades jeg

andre at bedømme. Nøi jeg
talt "om my impulser og vor
Kunst" mente jeg blot, at jeg
sagde senere vil kunne gøre
muskulært. Riebner ved
sin dramatiske værker. Rosen-
torn i Berlin kend indvirkning
virkte i den retning. At
"opferer" var gøit over alle
større tyske scener, hvis ikke
ov er et faktum, som jeg
kendt bevis. Den ved tal.
Jeg har selv set indtrykkene
angivet i protokollen. Det
blev afslut, på sportens i
fald succes. Havede man
givet det 10 eller 20 gange
her var det blevet opført
overalt. Jeg foreslår, at
D blev mig på mit ord. =
Jeg er bæreren Himmelhoch jauch-
end eller det modtatt - sta-
dig i jevnt godt humør,
beredt til at stå imod
eller glæde mig ved livet,
som nu bestemmelserne måtte
var. Nøi jeg vover at
tro på en succes i Berlin,
er det fordi jeg har oddit-
lig anset hos en del
alvorlig Kunstner, og det
stille "mandværk" som
efter Bülow nu ~~er~~ gives,
allerede er givet i tidens
løb. — Men jeg er

og jeg forbeholdt mig et Kædetende
nedlæg, jeg mig at ignoreres.
Men jeg synes jeg mig give
mit mestelige for at falk:
al fald kan jeg høre et
par fragmenter af mine vær-
ker, som næsten ingen kender,
og som en Læse, Musik og
Albert bl. anden har set
meget høit. — De græn-
af orkesterværenne er det jeg
utvildig med den 13 april,
men skulde det utvildig ske,
at jeg kan realisere min
plan, så jeg mig naturlig-
vis mit mestelige for at jeg
min anden koncert / ~~og~~ ~~og~~
sæt noget senere. — At
"Konkurransen skulde" tog sig
utvildig, "ud" kan jeg ikke
falk. I Berlin gives flere
konserter hver dag. At to
nordiske komponister samtidig
samtidig Konserter, måtti
mestelig være interessant. Tho
bar ikke, at jeg er nogen
sangevinder, men jeg holder
det for mig pligt at
give alle mestelig antvær-
gelse for ikke ganske al-
tid stiljel. Ved siden
at de nedværende tykke
dramatiske mig mig: al

fald at være noget, og
håber: at fald at være
siger interesse, at
jig er så heldig at finde
en værdifuld psykolog, og
de vilde virkelig "min
mors snarl var job".
Jig bruger ikke mange pen-
g og er villig forhellig
for de herne skafteknitter,
som D. så skarpt
karakteriserer. At arbejde
i so er det jeg stræber
efter, for at yder glædes
har jeg ikke sands.
Det gør mig ondt, at
D. mig misforstår
min karakter. Jeg tror
at være for god til at
gå tilgrænde — er det
indbildskhed, so er jeg
indbildsk, jeg tror at
have en edel livsopgave,
er det hermed, so er jeg
hermed, jeg tror at have
noget på hjertet og alligevel
at have skabt værker,
som kendt have krav på
en vis interesse. Altså

36
Königsberg

- er det storsmandsgalshat og
er jrs gal! — Jy habet
regulerede at Kamp om
span til den stilling, som
jy efter de alvordige
Kæntners mening har ret
til, er jrs deres sønsoni-
ker? — at jrs prøvde
alt for ikke at bubble
under, Kan man dog vel
ikke fortælle mig i. —

Altså den ene gang
for De have den umag
at læse et brev fra
mig. Da jrs om De
eigen glad har af vor
brevveksling, so ladet
jy Dem gaaude i for
min varme følelse for
Deres person og Kunst
blis deres gaaude ufor-
andrede. —

Altså jrs genlyd i Berlin.
Jy kommer i al fald her
for Deres Kunst.

Gheldigvis har jrs en
ven der, som gir mig
hushj. med hjertelig hilsener
Deres

Yeshward Isyeldering
Dresden 10/11 1906